

Internetavisen for politik og kultur

Information

Professionel vovsemor

Det gør ondt i mit bankende hundehjerte, at så mange hunde keder sig hjemme, siger Nini Karpatoff

I flok. Jeg er hundenes vovsemor og deres flokfører, siger Nini Karpatoff, der lufter 16 hunde om ugen, somme tider op til syv ad gangen. Foto: Sofie Amalie Klougart

21. januar 2011 | Om denne artikel

Lagt på information.dk 21. januar 2011 kl. 15:10. Bragt i [den trykte udgave 22. januar 2011](#) på side 21 i 2. sektion. Senest opdateret 21. januar 2011 kl. 21:09.

Fortalt til Tone Andreasen

Nu kommer jeg til at lyde som sådan en gammel hundemormor;

men somme tider foretrækker jeg faktisk hunde frem for mennesker. Jeg kan ikke undvære mennesker. Jeg er jo også et socialt væsen. Men hunde gør mig glad i låget. De giver dig ubetinget kærlighed. De er ægte og spontane. De bærer ikke nag, og de kan ikke være intrigante. Og så er de meget hurtige til at ryste en dårlig oplevelse af sig; Hvorfor fik jeg ikke den pind? Nå, der findes heldigvis andre pinde. De går bare videre, og jeg synes, det er herligt! Det kan vi mennesker lære meget af.

Ideen om at blive professionel hundelufter fik jeg, fordi en veninde havde været i Central Park i NYC og set de her berømte 'dogwalkers'. Det ord blev ved med at køre i mit hoved. Jeg havde været i restaurationsbranchen i mange år som tjener, så jeg var træt af indendørsarbejde, dårlig udsugning, chefer og fulde gæster. Efter folkeskolen havde jeg taget HF-enkeltfag. Jeg er uddannet dramalærer og har undervist i dramatik på et fritidshjem. Jeg har været radiovært på Costa del Sol i et par år, hvor jeg også forfattede og indtalte reklamer. Og så har jeg været kosmetolog. Der er ikke den store udgift ved at starte som hundelufter. Jeg skulle have en bil, en hjemmeside, nogle visitkort, brochurer og en pose godbider. En telefon havde jeg allerede. Så efter at have tænkt over det i nogle måneder købte jeg en bil på afbetaling og tog chancen.

Buller er en god hund Klokken 09.00 starter jeg bilen her på Frederiksberg, hvor jeg bor. Her har jeg også mange af mine kunder. Så tager jeg turen rundt i byen og samler hundene op. Jeg går med 9-12 hunde om dagen og har som regel 5-7 hunde med ad gangen. Hos de fleste hunde låser jeg mig selv ind. Andre henter jeg hos ejeren på kontoret. Derfra går turen ud til udflugtsmålet. Det kan være ud i skoven. Det kan også være til Amager Fælled eller Bernstorffsparken. Der er flere friløbsområder. Og så går vi i en time. Bagefter kører jeg hundene hjem, henter hunde til en ny tur, går en time, hundene ind i bilen, hjem mellem kl. 15 og 16. Færdig arbejde.

Jeg har seksten hunde, som jeg lufter mindst en gang om

ugen. Nogle går jeg med mandag til fredag. Jeg arbejder som udgangspunkt ikke i weekenden. Men hvis en af mine faste kunder er i knibe, fordi vedkommende skal til konfirmation eller lignende, kan jeg godt træde til. Og kunderne er rigtig glade. De kan blive på arbejde med god samvittighed eller gå ud og spise med kæresten om aftenen. For hundelufteren har jo været der.

Hunden har været ude på dagens lange tur og har fået dagslys og socialiseret og været sammen med vennerne. Det er super vigtigt for alle hunde. Og en hund kan ikke lyve. Så når forældrene kommer hjem, kommer de hjem til en glad og træt hund, der strutter af selvtillid og gerne vil fortælle om, hvad den har oplevet. Det kan ejeren jo mærke.

Jeg må ikke have hund, hvor jeg bor nu. Men jeg er opvokset med hunde. Derfra har jeg min viden om dem. Sund fornuft kommer man for øvrigt langt med. Det fortæller jeg også ofte til mine kunder, når de spørger mig, hvordan de skal tackle deres hund. Nogle af dem ser jeg ikke særlig ofte. Men jeg har en lille kinabog hos dem, hvori jeg skriver, hvordan dagen er gået. I dag har Bullers forældre f.eks. fået at vide, at Buller er en god hund. Så bliver de da glade.

Hakkeorden

Når vi er ude at gå, møder jeg gerne mine faste hundevenner. Vi advarer lige hinanden, hvis der er en tæve i løbetid, eller hvis stien er glat. Jeg møder også nogle, som bliver dybt forargede og synes, det er en meget stor mundfuld, når jeg kommer gående med 5-7 hunde i forskellige størrelser og racer.

Men jeg er hundenes vovsemor og deres flokfører. De har stor respekt for mig. Og hunden er et flokdyr, så den har ingen interesse i at stikke af. Hvis nogen hidser sig op, nøjes jeg ofte med at sige: »Vi er væk lige om lidt,« og så går vi meget hurtigt forbi. Så kan vedkommende få lov at stå der og flagre med

sine Pinocchio-arme.

Selvfølgelig kan der opstå mindre uoverensstemmelser mellem hundene. Hakkeordenen skal jo passe og albuerne skal lige slibes til, for at sige det på menneskesprog. Den mest effektive måde at stoppe et begyndende slagsmål på er at tage den mest dominerende hund i bagbenene og simpelthen smide den væk.

Jeg er én gang blevet bidt. Det var lige i starten. To hunde var oppe at skændes om en pind. Og jeg tænkte mig ikke om. Så jeg stak hånden ned for også at få fat i pinden, og så blev jeg bidt og måtte lige på skadestuen. Men det var ren dumhed fra min side og jeg er aldrig bange for hundene.

Hundelort

Det kræver noget selvdisciplin at være sin egen chef. Jeg betaler jo også selv mine sygedage. Så jeg kan ikke bare lægge mig syg. Det går heller ikke over for kunderne. Så ved de jo ikke, om de kan regne med mig. I starten savnede jeg mine kolleger.

Dengang talte jeg meget med min mor om mit arbejde. Det gør jeg ikke mere. Jeg snakker til gengæld mere med mig selv. Hvis jeg går og tænker på et eller andet, kan jeg godt finde på at sige; det er sgu da en god idé, Nini. That's the way, darling. Så roser jeg mig selv. Jeg snakker også med hundene, når vi er ude.

Jeg kunne godt tænke mig at lave noget foredragsvirksomhed, og til marts laver jeg et iværksætterkursus, hvor jeg underviser i, hvordan man bliver professionel hundelufter. Det vil jeg gerne gøre et par gange om året. Jeg tror, der er en fremtid i det – også udenfor København. Vi skal have hundene ud af stuerne. Det gør ondt i mit lille bankende hundehjerte, at de skal ligge der og kede sig dag ud og dag ind. Hvis de bare kom på udflugt to gange om ugen, ville det hjælpe helt vildt på hundens psyke.

Som hundelufter er der selvfølgelig også dage, der driller. Det værste er, hvis en hund har rullet sig i noget, der ikke lugter særlig godt, og en anden hund f.eks. har spist noget på turen, så den får tynd mave eller kaster op i bilen. Det er surt show. For

det lugter helt ad helvede til! Det er jo lort. Det sker et par gange om året. Og her om vinteren kan det være virkelig koldt.

Men otte måneder om året har jeg fantastisk godt vejr. Jeg kan følge med i alle årstiderne. Om sommeren kan jeg gå tur i shorts og sandaler. Jeg kan spise min madpakke i skoven eller i en park. Jeg er omgivet af glade hunde, og solen skinner. Og sådan en dag, hvor vi har mødt nogle gode hunde på vejen, hvor der har været en god dynamik i gruppen, og hundene er løbet op og ned ad skrænterne. Det er bare en god dag!

modernetider@information.dk

Nini Karpatoff 44 år. Uddannet dramalærer og kosmetolog Professionel hundelufter siden 2004